שידור

צל"ג

פרווה

התוצאה הראשונה של חילופי־הגברי בעריכת השבוע — יומן אירועים: היא בבחינת פרווה, לא חלב ולא בשר.

הקטע „זה היה השבוע שהיה," בעריכת **עמיר שביב**, הביא חדשות במהדורת־פיקניק, רצופת ניסוחים כמו „במדריד היה בהיר השבוע" או „גם אצלנו יליד פולין הוא מנהיג האיגודים המקצועיים." מדור חדש זה מזכיר מדורים מצולמים מתוך אוגניוק הסובייטי או דבר השבוע של שנות החמישים. היתה חסרה יד הטבוה שתצא מתוך המירקע ותלטף את הצופים. הבל שעמיר שביב לא האזין לתוכנית הרדיו השבועית של **דורון רז־זנבלום**, פגישה סתורית, כדי לדעת מה צורה היתה לו לשבוע שהיה.

מאחרי הקלעים

מליאה שכזאת

ביום הראשון שעבר התכנסה מליאת רשות־השידור לכינוס מיוחד ודחוף, שנועד לדיון במחלקות־החדשות של הרדיו והטלוויזיה, ולביקורת של הערכת החדשות והצגתן באמצעי־תיקשורת אלה.

אחרי פתיחה קצרה של יו"ר הוועד המנהל של רשות־השידור, הפרופסור **ראובן ירון**, תיארו מנהלי החדשות, **יאיר אלוני** (מנהל חטיבת־החדשות של קול־ישראל) ו**טוביה סער** (מנהל מחלקת־החדשות בטלוויזיה) את התפתחות המחלקות שהם ניצבים בראשן, תוך הצגת הערכתם המיקצועית, כי אמצעי־תיקשורת אלה (רדיו + טלוויזיה), ממלאים נאמנה את תפקידם, כדווחים של אירועים, המביאים את „תזרימי המידע" באובייקטיביות, לקהל המאזינים והצופים.

אחרי הרצאת־הדברים העניינית והמגובשת של אלוני וסער, העניק היו"ר 10 דקות דיבור לכל אחד מחברי מליאת רשות־השידור. בין השאר נאמרו הדברים הבאים:

● **אהובה מירון** (רעייתו של סיו"ר הכנסת): „יש לעודד הרגשת גאווה לאומית בטלוויזיה וברדיו."

● **צבי ברנשטיין** (בעבר ח"כ מטעם המפד"ל): „אני חושב שיש דברים שה־ציבור אינו צריך לדעת."

● **בדה אלמוג** (נציגת אגודת־העיתונאים): „פליציה לנגר מופיעה בטלוויזיה, מאחר שלא מאפשרים ללקוחות שלה להופיע."

● **הד"ר יוסף נדבר** (נציג הליכוד): „המושגים 'שטחים' ו'גדה מערבית' בשידורי־החדשות הם גלוזים וחסרי כל בסיס היסטורי."

● מנכ"ל רשות־השידור, **יוסף לפיד**, בהערה לפרופסור **יוסף בן־שלמה**, שציטט דיעה על הטלוויזיה ממאמר של **בנימין גלאי** (קפה הפוך) במעריב: „אני שמח שנמצא סוף־כל־סוף מישהו שמבין את בנימין גלאי."

● עורך־הדין **אהרון פאפו** (נציג לעם): „פליציה לנגר ידועה ברבים כאחותו של עראפאת."

לסיכום: במהלך של ישיבת המליאה בלט כי גוף זה, שנועד לשמש מייצג דעתו של הציבור בקביעת מדיניות רשות־השידור, הוא גוף פיקטיבי, מעין בית־לורדים, שבו מחלקים כיבוד של עוגות־קצפת ואפשרות לראות מקרוב את יעקב אחימאיר, טוביה סער ואחרים, בעוד שיו"ר הרשות, הפרופ' ראובן ירון, ומנכ"ל הרשות, יוסף לפיד, עושים ככל העולה על רוחם. יעיד על כך הפתק שאותו שיגר במהלך הישיבה עורך־הדין פאפו אל דובר־הרשות **משה עמירב**: „שים לב איך המנכ"ל מסובב סביב האצבע הקטנה שלו את חברי־המליאה."

עוות ההדחות

הצבר כוח חסר־תקדים ברשות־השידור השיג בשבוע שעבר סמנכ"ל הרשות, **שלמה עבאדי**, כאשר הדיח מתפקידיהם את מנהל מחלקת־ההדרכה של הרשות, **דניאל עמית**, ואת מנהל מחלקת כוח־אדם בפועל, **עמרם עמר**. תחתם מינה עבאדי את קצין־הביטחון של הרשות, **חייב זכ**, שהוצב בראש גוף חדש המכונה „אגף כוח־אדם, הדרכה וביטחון," במעמד של אגף עצמאי, בצד הרדיו והטלוויזיה.

הקמת האגף החדש, הנתון כל־כולו לשליטתה הבילעדית של המישנה־למנכ"ל עבאדי, הוא בבחינת ריכוז כוח עצום, במונחים של המיני־מדינה של רשות־השידור, משול הדבר לאיחוד מישרדי העבודה החינוך והביטחון תחת עינו הפקוחה של עבאדי, שכספי רשות־השידור כבר מצויים בשליטתו, במיסגרת זו אחראי עבאדי על כל מינוי ברשות ועל כל הדרכה מיקצועית, כאשר אלה משולבים בביטחון.

לפיד קורץ לפרס

אין זה סוד שמנכ"ל רשות־השידור, **יוסף לפיד**, מודע לעובדה שרבים סיכוייו של המערך להגיע לשילטון בבחירות הקרובות, תוצאה העשויה להשפיע על גורלו כמנכ"ל הרשות. גם אין זה סוד שכמה אנשי־מפתח במערך חוככים ידיהם בהנאה למראה מלאכת ערימת־הכישרונות שאותה ביצע לפיד במהלך השנתיים שחלפו, מאז נכנס למישרתו.

הוכחה גלויה לכוונותיו של לפיד ניתנה בשבוע שעבר, כאשר מישלחת מיפלגת־העבודה — **שימעון פרס, אבא אבן** ו**חיים כרמ"ל** — נסעה לקאהיר לפגישות עם הנשיא אנוור אל־סאדאת ועם ראשי מיפלגת־השילטון שם. לפיד הורה למנהלי הרדיו והטלוויזיה לשלוח כתב טלוויזיה, שהוטל עליו לסקר את מיפגשי המישלחת.

כתב־הטלוויזיה **יורם רונן** נתקל בסירוב מוחלט מצידו של מנהל הרדיו; ככתב לשני המוסדות. התוצאה היתה שליחתו של כתב־הרדיו **אמנון נדב**.

כאשר נשאל דובר רשות־השידור על הסיבות לשליחת הכתבים לקאהיר, הוא הביא את עמדת המנכ"ל, כי „הביקור של ראש האופוזיציה בקאהיר, ופגישותיו עם אל־סאדאת, היו בעלי משמעות חדשותית מהמעלה הראשונה, ושונה מביקור שיגרתי של פרס בהולנד או בארץ אירופית אחרת.

לפני כשלושה חודשים, כאשר השר (בעבר) **שמואל תמיר** יצא לשיחות בקאהיר בעניין האוטונומיה, קבע לפיד, שאין לנסיעה זו ערך חדשותי כלשהו.

טלוויזיה ולאומיות

מחקר באמצעי התיקשורת, שנערך אשתקד בידי האו"ם, במיסגרת „שנת־הילד הבינלאומית," הגיע לידיה של מנהלת מחלקת־התוכניות העבריות בטלוויזיה, **אסתר סופר**.

אחד מפרקי־המישנה התמקד ב„הרגלי־צפייה בטלוויזיה של ילדים מצריים", ומיין את לוח ההתעניינויות של הילדים המצריים בנושאים המוקרנים אצלם על מירקעי הטלוויזיה.

המחקר מביא נתונים מדהימים: „כאשר הם מסיימים את הכנת שיעורי־הבית, מתמקדת פעילותם של הילדים בביקור אצל ילדים אחרים, בצפייה בטלוויזיה ובהליכה לקולנוע. בין סרטי הטלוויזיה, מעדיפים הילדים לצפות בסרטים קומיים, בלשיים, דתיים, היסטוריים ולאומיים (קומיים — 61.39%, בלשיים — 50.42%, דתיים — 40.51%, היסטוריים — 40.51% ולאומיים — 40.51%)..."

מחקר זה, שנעשה בידי ד"ר נאהד ראמזי מאוניברסיטת קאהיר, מעיד על ירידת המיפלס הלאומני בין בני־הנוער במצריים. מדעי־התיקשורת בעולם טוענים כי הטלוויזיה אכן מורידה מיפלס זה.

פסקול

הלטאות והעכבישים

במהלך ישיבת מליאת רשות־השידור, ציפצפו ה„ביפרים" (איתוריות) אצל **יאיר אלוני** ו**גידעון לב־ארי**, למישמע ציפצופם של הביפרים, אמר **יוסף לפיד** למקורבין שהוא אינו יודע מדוע, אבל הביפר שלו אינו מצפצף אף פעם ●● מסתבר שקיימת סבירות גבוהה, שעם פרישתו של **אריאל זיו־שטיין** מהוועד־המנהל של רשות־השידור עומדים נציגי המיפלגה הליברלית בוועד־המנהל ובמלי את רשות־השידור לאבד את תפקיד הסיו"ר לטובת המפד"ל. מסתבר כי מקום זה הובטח באחרונה לעורך־הדין **מיכה ינון**, נציגו של שר־החינוך־והתרבות בוועד המנהל ●● בערב־ראיונות שנערך בכפר־סבא, גרם מנהלה־לשעבר של מחלקת־החדשות **חיים יבין** הנאה למנכ"ל־הרשות לשעבר, **יצחק ליבני**, שראיינו. כאשר נשאל יבין על־ידי ליבני על דמותה הנוכחית של הטלוויזיה, הגדירה זה כ„טלוויזיה של לטאות ועכבישים" ●● לרגל ההתפתחויות הצפויות בפרשת תיק **אהרון אבו־חצירא**, מינה מנהלה של מחלקת־החדשות **טוביה סער**, את הכתב־עורך **יואב אסתרון** ככתב־מיוחד לסיקור מישטרתי־מישפטי של הפרשה עד תומה ●● הודעות רשות־השידור על

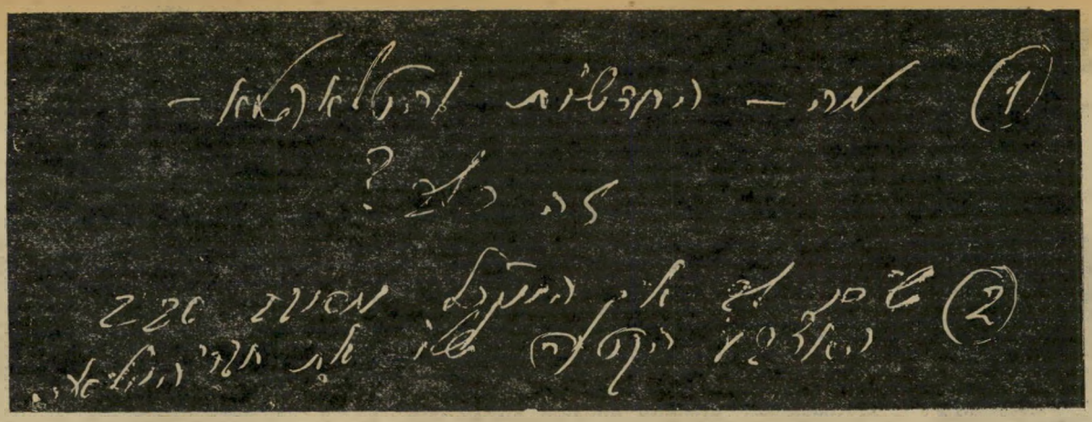

הפתק של פאפו לעמירב
המנכ"ל מסובב סביב האצבע

חבר־מליאה פאפו
הטלפלא — זה כלב?

כתב אסתרון (בתחרות־יופי)
מיוחד לאבו־חצירא

מועד־התשלום של „החצי השני" מטעות את הציבור. מועד התשלום האחרון של 100 השקלים הללו הוא ה־15 בדצמבר 1980; ומי שמשלם את החצי השני לפני כן — מפסיד. החשבון פשוט: מדד־אוקטובר עלה ב־11 אחוזים. מדד נובמבר — כנ"ל, ומדד דצמבר יהיה גם הוא בעלייה. מי ששילמו את האגרה עם תחילת מסעהפירסום, בראשית אוקטובר הפסדם המצטבר לעניין זה יעלה על 20 שקל, שהם כחמישית הסכום שיש לשלם לרשות־השידור ●● באסיפת מחלקת התוכניות העבריות, שנערכה לפני כשבועיים, בלט המפיק **חנינא אמיץ**, שטען בעקשנות כי המחלקה לא עשתה דבר מזה שנתייים, לא קידמה נושא טלוויזיוני ולא טיפחה וחידשה את תדמית־התוכניות שלה ●● אי־הבנות, אשר שררו בין אנשי חטיבת־החדשות ברדיו לבין צוות עורכי ומפיקי התוכנית כל צבעי הרשת נפתרו בפגישה משותפת שערך מנהל קול ישראל **גידעון הכ"ארי**, עם עובדי חטיבת־החדשות ומיפקד כל צבעי הרשת, בראשותו של **דויד מרגלית**. תוצאת הפגישה, בהסכמת שני הצדדים, היתה כי מעתה תהיינה פריצות של מיבזקי־חדשות אל תוך כל צבעי הרשת, כאשר האחראי על הפריצות יהיה **רוני דניאל** ●●